

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 22 Iulie st. v.

Apropiându-se timpul alegerilor pentru viitorul period legislativ, care acum e de cinci ani, comitetul electoral al partidului național român a făcut apel la alegătorii români, ca să stăruie asupra dreptului lor și să se folosească de toate mijloacele legale, spre a face să fie introduși în listele electorale.

Nu scim dacă acest apel a avut ori nu rezultatul dorit. Sînt acum vre-o două săptămîni comitetul central se plîngea, că nu a primit raporturi dela comitetele locale, ceea-ce încă nu dovedesce, că alegătorii români nu s'au interesat să fie înscrîși în listele electorale. Se poate, că ei au fost înscrîși, dacă nu toți, aproape toți. Sigur este numai, că comitetul electoral nu a primit raporturi.

Să presupunem, ceea-ce este mai rău, că în adevăr alegătorii români nu s'au interesat de dreptul lor și că foarte mulți dintre dînșii nu au fost introduși în listele electorale.

A cui este vina în cazul acesta?

Românul e indolent, — ne place adese-ori să țicem.

Indolent?!

Să admitem, că e indolent Românul.

Ce urmează, politicesce vorbind, din această indolență a Românului?

Urmează, că oamenii politici ai Românilor trebuie să fie chiar mai activi ca oamenii politici ai altor popoare mai puțin indolente, ca astfel să pună în mișcare masele.

Au oare oamenii nostri politici această activitate?

Vorbim de un partid național, care cuprinde totalitatea, aproape unanimitatea Românilor din țerile coroanei ungare.

Există în adevăr acest partid ori el este numai o ficțiune?

Dacă cercetăm manifestațiunile acestui partid, ne vine par'că să țicem, că el este numai o ficțiune. La 1881 el 'și-a trimis delegații la Sibiu, ca să stabilească un program comun pentru toți Românii din țerile coroanei ungare, ceea-ce au și făcut. Dar' apoi partidul nu s'a mai manifestat

până la 1884, când ear' s'au într'unit delegații, ca să declare, că mențin programul dela 1881. De atunci și până astăzi ear' nu s'a manifestat partidul. Și desigur, că au fost în timpul celor din urmă doi ani destule situațiuni, în care interesele naționale ar fi fost servite prin manifestațiunile partidului național, desigur, că Românii erau cu deosebire dispuși a da expresiune sentimentului lor comun.

Adevărul este, că partidul nu există: există numai elementele, din care s'ar pute organiza un partid, sînt numai pregătite spiritele pentru o formare de partid și tot ceea-ce se face, mult puțin, se face în virtutea acestei pregătiri.

Un partid sînt o seamă de oameni, care au luat angagiamentul de a lucra împreună pentru realizarea unui program politic oare-care. La noi există numai programul.

Nu vom pune în discuțiune programul acesta. Admitem, că el este singurul, asupra căruia putem să ne unim cu toții.

Vorba e însă, că avem numai programul, dar' lucrarea pentru realizarea lui nu s'a început încă.

Țic unii, că nici nu a sosit încă timpul oportun pentru începerea unei asemenea lucrări.

Eată ceea-ce nu este adevărat, dacă e adevărat, că Românul e indolent, dacă e adevărat, ceea-ce am presupus, că mare parte din alegătorii români nu s'au înscris în listele electorale.

Cel mai de căpetenie interes al partidului este, ca totdeauna el și numai el să dispună de toate puterile, cu care Românii se pot manifesta în viața publică și ca rîndurile aderenților sei să fie totdeauna complete și strînse.

Pentru-ca aceasta să fie cu puțință, partidul trebuie să aibă drept conducători nisce oameni, care aleargă, când cere trebuința, dela un capăt la celalalt al țerii, ca să animeze și îmbărbăteze, să aibă oamenii lui de încredere, care fac tot ceea-ce li se spune și nu întreprind nimic fără de însărcinări primite din centru, să aibă organe de publicitate, care afirmă cu

desăvîrșire de conducătorii autorizați ai partidului.

Există oamenii gata de a alerga dela un capăt la altul al țerii, există oamenii de încredere gata de a lucra după instrucțiuni primite, există organele de publicitate puse în serviciul partidului, — toate există, — lipsesce însă legătura organică, și ceea-ce face partidul e această legătură.

Nu vom cerceta acum de ce anume lipsesce legătura. Mulți o vor fi sciind, mulți o vor fi aflând, dacă își vor aduce aminte, că era un timp, când dl Partenie Cosma era președinte al comitetului central, cei mai mulți o vor afla din cele ce se vor petrece în viitor. Destul, că actuala organizațiune a partidului e de astfel, încât nu putem nici odată să scim, care este și care nu este linia de conduită preconisată de partid, și ni-e par'că preste puțință să credem, că actualul comitet al partidului ar pute să iee vre-o hotărîre în cestiuni mai grave.

De aceea comitetul nici nu are autoritatea, pe care ar trebui s'o aibă, ca să poată funcționa. De geaba noi, organele partidului, am cere inspirațiuni dela comitetul partidului, pe care îl servim, de geaba ar voi cineva să se pună în înțelegere cu partidul, căci comitetul, chiar întrunindu-se câteodată discută ad infinitum ear' membrii lui merg fiesce-care de capul seu și dacă te iai după unul, te pui în conflict cu celalalt.

Face dar' fiesce-care cum îl taie capul, și întoemai precum noi aici la „Tribuna“ seriem fără de nici o directivă, fără de nici o autorizare, pe propriul nostru risic, ca partid de sine stătător, tot astfel și aderenții partidului lucrează după-cum îi inspiră bunul Dumnezeu și sentimentele lor naționale, încât e minune, o dovadă despre puternicul nostru sentiment de solidaritate, dacă nu ne-am desbinat încetul cu încetul în mai multe fracțiuni, ori dacă nu s'au pronunțat mai tare fracțiunile ce există.

Dacă nu s'a întîmplat însă aceasta până acum, are neapărat să se întîmple în

fața celei mai apropiate situațiuni mai serioase, dacă nu se vor lua din vreme măsuri pentru strîngerea rîndurilor.

Acum nu scim, dacă s'au înscris ori nu alegătorii români în listele electorale: în curînd nu vom sci, care cu cine merge.

Momeală maghiară pentru Sași.

„Pester Lloyd“, în ultimul seu articol prim, împărțind cu mână darnică într'o parte ponegriri „patriotice“, ear' într'altă parte făgădueli tot atât de „patriotice“, umblă să-i momească pe concetățenii nostri sași precum urmează:

„Când se amintesce numele Transilvaniei, nici un politic maghiar nu ar trebui să rămână nepăsător. Dacă la sunetul acestui cuvînt prevederea politicilor nu țice nimica, o voce de sigur se va auzi — vocea imputării. Căci țeara dincolo de „Királyhágó“ și în decursul celor 17 ani din era nouă a rămas materialicesce neglesă și politicesce necunoscută și desolația, la care au ajuns relațiunile ei economice este întrecută numai de confuzia ce domnesce pe terenul politice de naționalități, a cărei încoronare, de altmintrelea se află în admirabilele noastre instituțiuni administrative. Cum s'au întîmplat aceste și că trebuit-au să se întîmple — că drept este ce s'a Țis de atâtea ori, că pentru Ungaria se va nasce în Transilvania un „pendant la experiențele din Croația, ca oare cerbicia posesorilor de privilegii și prejucii sau orbia autorităților și nepriceperea guvernelor au cauzat această desperată stare de lucruri — ar fi lucru rară scop a cerceta astăzi. Însă în momentul, când primim rapoartele scrise și povestite despre decursul conferențelor maghiare-săsesci dela Cluj, ne simțim datorți a mărturisi, că politica ardeleană, urmată de diferitele guverne, în punctele ei de mîncare, a fost greșită, ear' în rezultate deplorabilă și că o schimbare radicală nicăiri nu este așa de lipsă ca în Transilvania. De ori și unde va fi emanat inițiativa pentru apropierea între Sași și Maghiari, ea merită recunoștință, ear' săvîrșirea acestei apropieri este un act de prudență politică, ca și care în Țina de astăzi nu prea avem de înregistrat. Și cu toate că strîmtorarea politică a apropiat de olaltă pe aceste două părți, credem că apropierea în curînd se va documenta și în consecințe politice salutare. Căci nu se poate accentua destul, că ori-și-ce fel de ceartă între Maghiari și Sași creează în Transilvania o constelațiune nenaturală și absurdă, care pentru stat este un pericol, ear' pentru cei interesați cea mai primejdioasă specie de jertfire de sine.

Foița „Tribunei“.

Din tainele Bosforului.

— Novele. —

III.

Târziu!...

Kirie Agatias avea la Țarigrad o casă frumoasă, avea un vapor, care îi aducea venit de ar fi fost destul să trăească și Țece oameni din acel venit; afară de asta mai avea și alte multe corăbii, cari ori plecau încărcate, ori se întorceau goale spre Țarigrad, aduceau la bani, de Kirie Agatias, dacă ar fi fost om mai cu inimă, ar fi putut să miluească în toate Țilele o sută de săraci. Dar' fiindcă el ca negustor, n'a prea avut vreme să umble pe la biserici și să asculte cele ce Țic preoții, și fiindcă din felul lui era din seamă afară iubitor de argint, — nu dedea nimic la săraci, căci Țicea: de ce sînt săraci, de ce nu lucrează să se îmbogățească; și el a fost sărac și s'a îmbogățit, fără-ca să cerșească dela alții! Ce-i drept, unii Țiceau că Kirie Agatias deși nu a cerut ori cerșit, dar' a înșelat destul, de aceea s'a făcut așa bogat.

Dar' noi n'avem nimic cu bogăția lui. Kirie Agatias nu de aceea era vestit, pentru-că veniau la el să se împrumute și pași, ci fiindcă avea o

fată, care, așa Țiceau mulți — este ruptă din soare, așa era de frumoasă.

Mulți ar fi dorit, ca Caliopei, așa o chema pe fată, să privească cu ochi mai veseli, mai dulci spre ei, dar' Caliopei nu prea stetea de vorbă cu ori-și-cine. Nu pentru-că doară ar fi fost sumeață, nu, nu pentru asta! Ea era fată blîndă și smerită. Se ducea de câte-ori numai se ducea și popa la biserică! Acolo stetea cu ochii ațintiți spre Maica Domnului și nu se uita ca altele la cei de prin gîră, ei, cari totdeauna erau mulți, mai ales tineri.

Milostivia pe săraci și în locul tatălui seu! Cu un cuvînt era o fată bună, și dacă nu stetea de vorbă cu ori-și-cine, cauza era pentru-că ea scia, că mai mulți o iubiau pentru avuția sa, și ea așa Țicea, — nu mai poate de uritul acelor oameni, cari numai după avuție caută.

Ear' tatăl seu încă decînd numai a început Caliopei să priceapă ce va să Țică bogat și sărac, — 'i-a băgat în cap, ca să se părăsească de oameni, căci aceia sînt șireți, fie tineri, fie bătrîni, voiesc numai să înșele.

Se scia Kirie Agatias pe el așa!

Pentru asta apoi Caliopei era pe jumătate sîlbatecă, căci cînd vedea vre-un tînăr, fugia de el ca-șî-cînd un bărbat ar fi un lucru de spăriat. . .

Și era fată mare Caliopei, fată de măritat. Dar' lui Kirie Agatias îi plăcea, că este fata lui

asa, că nu se gîndesce la mărițiș, că nu umblă după bărbați, — căci se temea bătrînul, ca voinde să se mărite fata, va trebui să cheltuească cu nunta, ba să mai deie și zestre, și mai bucuros 'și-ar fi scos un dinte din gură, prelîngă toate că numai puținii mai avea, — decît să deie un ban din pungă, cînd nu se mai poate aștepta, ca acel ban să-i aducă drept cîștig alți doi sau trei bani! . . .

În fața casei lui Kirie Agatias era o altă casă mai mică, care după-ce îi muri stăpînul — Turc, care vindea fasuri, — rămase lui Kirie Agatias, fiindcă îi datoria Turcul, care murise, vre-o câteva lire, și nu rămase cine să plătească datorile, fiindcă copiii, patru la număr — cari rămaseră după Turc, — erau toți mici. Ear' Kirie Agatias, ca să nu rămână în pagubă, le luă și casa! Atîta milostivenie însă totuși a făcut, că nu 'i-a dat pe copii afară din casă, ci pe cel mai mare 'i-a luat la el, fiindcă acesta era bun de pus la lucru, ear' pe ceilalți 'i-a lăsat în scirea Domnului. Și Țeu, nu sci ce s'ar fi ales de capul bieților copii, dacă Caliopei nu le-ar fi trimis prin fratele lor mai mare mîncare, căci tatăl seu prelîngă toate că Țicea, că o iubesc, dar' pe foc ar fi pus-o poate, dacă înțelegea, că Caliopei ajută pe nisce Turci, cari înaintea lui nu erau oameni, ci păgâni, și Kirie Agatias nu ar fi ajutat nici pe un creștin, dar' încă pe nisce păgâni!

Zufilcar, așa îl chema pe băiatul de Turc, pe care îl luase Kirie Agatias la casa lui, apoi și iubia pe Caliopei pentru bunătatea ei, pentru binele ce-l făcea cu frații sei de acasă, cari s'ar fi prăpădit poate, dacă nu era Caliopei . . . O! scie și Turcul prețul ce este bunătatea, și mai ales scia să prețuească Zufilcar, care numai oameni cari îl uriau înălțina cât e Țina . . . Era copil de Turc, și Grecii din curtea lui Kirie Agatias nu puteau să-i suferă pe Turci. Ce bine-i părea lui, cînd Caliopei stătea de vorbă cu el . . . Caliopei stătea bucuros de vorbă cu Zufilcar! Nu pentru-că doară Zufilcar era băiat frumos, cu față albă și rumenă, ochi negri și un păr pletos și mai negru, dulce la vorbă și bun la inimă, ci fiindcă scia Caliopei, că băiatul acesta nu pentru avuția sa se uită așa dulce la ea, ci fiindcă face bine cu frații lui, și Caliopei îi plăcea să facă bine pentru ori-și-cine . . . Pentru asta apoi și Zufilcar în fundul pămîntului s'ar fi băgat pentru Caliopei. Nu ar fi Țis Caliopei o vorbă, pe care el să nu o împlinescă cu cea mai mare dragoste . . . Era vrednică fata asta nu de dragostea unui băiat sărac, ci ca toată lumea să o iubească! . . .

Pentru asta apoi Zufilcar de câte ori se întorcea cu corabia de vre-unde, totdeauna îi aducea Caliopei câte ceva. Ori-ce nimic, dară să aducă ceva și Caliopei primia bucuros, căci scia, că Zufilcar dă din toată inima.

„De aceea bucurios ne exprimăm recunoștința noastră față cu sentimentele loiale ale Sașilor chiar abstracție făcând dela privilegiul concret al lor. Căci nu pot Sașii să nu recunoască, că poziția Germanilor în Transilvania este cu deservire desperată, dacă în lupta pentru hegemonie nu va învinge statul maghiar și rasa maghiară. Pentru alte naționalități din Transilvania vor exista aspirațiuni, care trec peste frontiera țării; ce pot însă aștepta Sașii într-o poziție, care ar transforma raportul de guvernare al Transilvaniei în defavorul elementului maghiar? Precum poporul poporului străin și inferior (aude acolo! Red. „Trib.“), cu care trăiesce lângă o altă și până acum a spălat terenul în mod, ce inspiră îngrijire, ducând rădăcini și tot ce poate ajunge cu sine, așa 'i-ar spăla și pe ei de pe fața pământului, dacă statul și poporul maghiar nu ar forma o stavilă contra tuturor puterilor destrucitive. Că de dominațiunea statului și elementului maghiar este legată existența Sașilor ca popor deosebit atât este de evident, încât în adevăr ne vine greu să mai repetăm de atâtea ori astfel de truisme. De aceea a fost o inspirațiune destul de fatală, care cu câțiva ani mai înainte 'i-a îndemnat pe Sași să facă cauză comună cu elementele, ale căror tendințe stau în contradicție neperitoare cu ale Sașilor. Nu trebuie însă ignorat, că momentul psihologic, care explică această ținută absurdă a unui popor de altminterlea destul de calm, trebuie căutat în relațiunile economice ale Transilvaniei. Aceste în timpul din urmă au devenit cu totul anormale, ear' că au devenit așa, nu este singur numai populațiunea de vină.

„Rumperea legăturilor comerciale cu România a fost pentru industria ardelenască lovitură cea mai aspră, ce poate îndura economia unei țări. Dacă considerăm, ce confuzie a produs acest eveniment în industria vieneză, a cărei dibăcie, stare materială și putere de cucerire stă pe o treaptă cu mult mai superioară ca cea ardelenască, apoi nu vom privi indiferenți la lupta de existență a acestui ram de industrie ungară și nu vom nega dreptatea pretenșiunilor ei. În momentul de față nu vom scruta, că nu ar fi fost la loc, să se examineze bine din partea guvernului relațiunile speciale ale Transilvaniei înainte de a se rosti ultimul cuvânt în cestiunea convențiunii comerciale cu România. Ce e demăsurat în această privință, dar' când începutul hostilităților se poate prevedea cu luni sau cu ani înainte, nu trebuie să le așteptăm cu totul nepregătiți. Dacă astăzi ni se atrage atențiunea, că o parte din industria din cestiune suferă de neajunsuri grele și în dezvoltarea ei este foarte înapoiată, noi credem că acesta ar fi trebuit să fie un moment mai mult, ca să ne fi ocupat în mod prealabil cu cestiunea, cum vor suferi acele mii de existențe acțiunea statului, care nu au provocat-o ele, a cărei povară însă apasă mai greu pe umerii lor. Chiar în timpul de față, când protejarea omului mic se privește de țință suptă a politicii sociale, aceste considerațiuni nu ar fi trebuit să rămână afară. Adevărul ne silence să mărturisim, că războiul vamal s'a început înainte de a se fi făcut ceva pentru asigurarea cercurilor amenințate și că guvernul despre relațiunile în țeara proprie nu a fost mai bine informat ca despre relațiunile țării vecine. Ce

trebuie să se întempe pentru viitor, rămâne obiectul discuțiunilor ulterioare. Sigur este, că nu poate presupune nimeni atâtea frivolitate din partea guvernului, că acesta se va uita cu nepăsare cum o specie întreagă de câștig se apropie de nimicire. De aceea nu ne îndoim, că intrucât depinde dela stat nici un mijloc nu va rămâne neaplicat, pentru a susține industria ardelenască intrucât aceasta în forma ei actuală se poate susține, și pentru a o face destoinică de a întâmpina asemenea eventualități și eșind din starea ei primitivă de acum, să nu sucumbe primului atac, primei nefericiri.

„Toate aceste însă sunt treaba viitorului. În momentul de față țeara are pretențiuni pozitive, care așteaptă ajutor grabnic. Măsurile propuse în conferința dela Cluj în partea cea mai mare ne par practice și executabile și demne de considerat. În prima linie trebuie luat în vedere scădemntul de tarife pe căile ferate, care trebuie să fie așa, încât aceste să poată fi accesibile industriei mici și impregiurărilor locale. Ministrul nostru de comunicațiune în timpul din urmă a documentat, că scie să înțeleagă curentul timpului și nu se lasă condus fără voce de el. În afacerea din cestiune încă a arătat deja o pricepere corectă și putem presupune, că nu se va lăsa să fie influențat de considerațiuni de rutină sau chiar de alte greutăți, când este vorba de a face față unei calamități economice, cum nu s'a mai întemplat în țeara întreagă.

„Ce se pretinde în această privință, nu trece marginile posibilității și admisibilității. Cu totul alta este cestiunea, care apelează la finanțele statului și noi suntem cu deservire conșcii, că starea financiară a statului va pune unui asemenea apel pedeci neînvincibile în cale. Însă ne provocăm la aceea, că statul de multe ori a dat pentru scopuri mai neînsemnate și în impregiurări mai puțin critice sume mai mari ca cea pretinsă aici. Și nici nu e vorba de daruri, ci de aceea, ca unei întregi categorii de lipsiți să se procure mijloacele de a putea lucra mai departe. De câte ori nu a intervenit statul în asemenea casuri cu garanția sa, ear' aici nu se pretinde mai mult, decât s'a dat de multe ori fără obiecțiune pentru regularea cutărui riu. Dacă mijloacele recerute se vor da, apoi prin o instrucțiune intensivă se poate perfecțiunea industria amenințată și astfel 'i-se va deschide viitorul. Crearea de oficii nu este de lipsă, prin năstare de erie birocrație încă nici o industrie nu s'a salvat. Și industria ardelenască mai ușor va fi salvată, dacă îi vom da mijloace, ca să poată rezista neajunsurilor, în care se află în urma hotărârii neevitabile a statului, dar' fără vina ei. Ear' după aceea să o lăsam să pucească netutorată pe căile ei proprii.“

„Românul“ despre emanciparea Bulgariei.

În „Românul“ din 1 I. c. n. aflăm următorul articol prim:

Decând Bulgaria, în frunte cu principele ei Alexandru, a inaugurat noua stare de lucruri preste Dunăre, „Românul“ a urmărit cu frățescă atențiune diferitele periipe ale acestei nouă stări.

Încă dela început, înregistrând aci vederile puterilor europene asupra evoluțiunii naționale din Rumelia și din Bulgaria, noi diceam, că succesul acestei evoluțiuni va depinde mai cu seamă dela înțelepciunea, cu care conducătorii

ei precum și principele Alexandru vor să se deslege cu timpul și la princiocase ocațiuni de toate legăturile de vasalitate, de recunoștință și de altele, cari opriau libera mișcare a activității bulgaro-rumeliote.

Doriam atunci și vom dori fără încetare creațiunea în Bulgaria cea nouă a unei puternice partide naționale, care să nu lucreze decât întemându-se cu prudență numai și numai pe puterile interne ale țării, pe ceea-ce poate numai și numai Bulgaria, fără amestecul nici al vecinilor nici al altor puteri mai depărtate.

Cât de mari și cât de multe fie legăturile Bulgariei cu imperul Țarilor, și cât de pornite fie toate partidele din Bulgaria a deferi la toate voințele Rusiei, va veni un timp, — diceam noi în fața evenimentelor, ce se petreceau în Balcani, — când Bulgarii nu vor pute să se mai supună la aceste voințe, decât cu riscul de a-și vedea silințele lor naționale cu deservire paralizate.

Dela tratatul din Berlin și până în Septembrie 1885, Rusia nu a făcut altceva, decât a strânge în toate felurile și a înmulți prin toate mijloacele legăturile cari înălțau Bulgaria de puternic imper al Nordului. Până la o vreme, Bulgarii, principe și națiune, tăcure, se supuseră, ascultară toate ordinele, jignindu-și adesea, dacă nu totdeauna, chiar și demnitatea lor națională. Cu cât tinerul principat gusta din bunătățile libertății, cu atât epitropia absolută a Rusiei îi devenia din ce în ce mai grea de suferit.

De altă parte, atunci ca și acum, presa europeană constata și constată cu stăruitoare mirare următorul fapt: oamenii de stat din Petersburg cred, că regimul constituțional, inaugurat în Bulgaria prin tratatul din Berlin, trebuie să dea aceleași roade, ca și regimul despotie din Rusia.

Pornind dela această credință, Rusia a considerat, dela 1879 încoace, ori-ce efect logic și firesc al acestui regim constituțional în Bulgaria ca încercări revoluționare, menite a turbura ordinea stabilită în Peninsula-Balcanică, — ordine nenaturală, silită și prin urmare condamnată dela început a nu fi decât o anarhie latentă.

Astfel fiind, dacă din 1879 și până în 1885, Rusia și oamenii ei de stat au considerat până și cele mai neînsemnate și inofensive efecte ale libertății bulgare ca încercări revoluționare, cu atât mai mult istorica evoluțiune a Rumeliei și a Bulgariei din anul trecut trebuie să năstă judecată ca atare de cabinetul din Petersburg, obicinuit până în 1885 a nu găsi în Bulgaria, decât supunere, ascultare și umilință.

De aceea, în fața evenimentelor petrecute, Rusia încercată și înșelată în toate așteptările sale, necredând, că întreg poporul bulgar nu va voi să ese atât de curând de sub greutatea ei epitropie, rămase mai întâiu într-o atitudine, care nu se putea defini. Apelul la sentința Europei, pe care Rusia îl făcu la început, nu era decât o prefacere diplomatică, scoasă la iveală pentru a câștiga timp.

Azi însă, Rusia părăsește atitudinea sa de „supărată expectativă“ și atât guvernul din Petersburg, cât și întreaga presă din Moscova și din capitala Țarilor lasă să se înțeleagă pe față și foarte deslușit, că nici odată Rusia nu va permite Bulgariei a se desvolta singură după voința și puterile ei; că nici odată, cum s'a dis, „umbră tutelară a marelui imper nu va lăsa soarele bulgar să lumineze singur.“

Zufilcar o mai privi odată în ochi și apoi se despărțiră.

Nici odată nu a plecat pe mare cu atâtea bucurie și nici odată nu 'l-a durut despărțirea ca acum

Trecură săptămâni, până-ce ear' se întoarse Zufilcar.

— Așa mult ce-ai stat, disese Caliopi la întâmpinare.

— Ca și de altădată!

— Mie 'mi-s'a părut mai mult ca ori-și-când, disese Caliopi, și nu mai putea de bucurie când Zufilcar îi arătă ce mărgelile de abanos 'i-a adus . . .

Ear' puteau acum să stea să vorbească unul cu altul, ear' se puteau plimba împreună, și într-aste Caliopi tot nu uitase pe frații lui Zufilcar . . . Le trimitea mâncare, haine și bani, ce putea ca să nu scie nimenea.

Și Zufilcar vedea tot mereu bunătața Caliopiei, și Turcii încă au inimă să recunoască binefacerea și mai ales recunoștea binefacerea Zufilcar, pe care numai Caliopi arăta, că îl iubesc

(Va urma.)

Constantinopol, 3 Iulie 1886.

Ioan Russu.

Pentru a hotărî bine această nouă atitudine și a nu lăsa să mai planeze nici o îndoeală asupra intențiunilor sale, Rusia reeditează față cu Bulgaria „Politica amenințărilor“, atât de des practică în prima jumătate a acestui secol în Moldova și în Țeara-Românească.

Ca și atunci în țările române, — ba încă și mai mult, mulțumită civilizațiunii, care e mai mare în Orient decât acum 50—60 de ani — politica amenințărilor rusești a avut în Bulgaria un efect tocmai contrar celuiua, ce guvernul și presa rusă așteptau să se producă.

Amenințările ce se fac Bulgariei, incualificabilele insulte ce se aduc principelui Alexandru la Petersburg și la Moscova au făcut, ca aceea partidă națională, a cărei ființă noi o doriam foarte în Bulgaria încă dela începutul noiei stări de lucruri, să câștige din ce în ce mai mulți aderenți.

Articolele publicate în „Nezavisimost“ de dl Stoiannoff ca răspuns la atacurile furioase ale presei moscovite în contra Bulgariei și principelui Alexandru au afirmat și mai mult credințele partidei naționale, „ridicarea și civilizațiunea Bulgariei prin Bulgari“; au demonstrat, că epitropia rusească, prelungă bunurile ei, a avut și rele îndestule, cari nimiciau aproape toate aceste bunuri; au pus în viață lumină contradicțiunea ce semnalăm mai sus: oameni de stat din Petersburg așteptau dela regimul libertății în Bulgaria aceleași efecte, ce așteaptă și primesc dela regimul despotismului în Rusia.

Nu credem să fie mulți Bulgari, cari dorind adevăratul progres național al patriei lor, să nu împărțasească vederile dlui Stoiannoff, privitoare la Rusia, la planurile ei, precum și la politica de urmat a națiunii bulgare.

Aceia cari mai stăruiesc a crede, că epitropia rusească, cu colosalele și sugrumătoarele-i proporțiuni de mai nainte, va continua a fi folositoare Bulgariei, sau nu vor să creadă evidența, sau sunt ambițioși de aceea, cari pun interesele pasiunii lor mai presus de sfintele interese ale patriei.

Fie însă cât de multe intrigele acestora din urmă; noi stăruim a crede, că în Bulgaria singura partidă cu frumos viitor este partidă națională. Ea singură pricepe viitorul Peninsulei-Balcanice, legăturile firești, ce va trebui să lege între dîsele, fără amestec străin, popoarele din Balcani; ea deci merită atențiunea Europei și sprijinul tuturor adevăraților viitori de bine ai Orientului.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Roșia-Montană, în 30 Iulie 1886.

Vă rog să aveți bunătațe a da loc în coloanele foi d-voastre ce redigeți următoarelor șire:

În 25 a lunei curente st. nou, corul român de aici sub conducerea bravului nostru notar Amos Popescu, care și de astădată ca totdeauna a dovedit, că este la culmea misiunii sale, a arangiat o petrecere de vară în favorul scoalelor române, cu care ocaziune a și cântat cu un succes bun preste așteptare și mai ales dela un cor înecetor — următoarele trei cântări: „O, dacă n'ai nimic a-'mi spune“, „Țătarul cântul vânătoresc“ și „Diua scade noaptea creșce“.

Această întemplantă ne lasă a spera, că de acum înainte perfecțiunându-se încă, după-ce talentul musical nu-'i lipsește — ne va delecta mai demulte-ori, firesce, dacă inteligența română de aici va dovedi mai multă alipire și simpatie față cu el, ca cât a dovedit cu această ocaziune, căci afară de dl paroh gr-or. Nicolau Mestecan, d-nii Dr. Adalbert Balint, George Cosma, Romul G. Gritta, Ioan și Alexandru Almășan, Ioanichiu Crișan, Gerge Bocaniciu, care deși nu a luat parte în persoană din cauze familiare dureroase ce 'i-s-au întemplat, totuși nu a întârziat a-'și da obolul seu pentru înflorirea scoalei, care și așa este amenințată; Pompiliu Șterca Șifulu, Savastian-Carol și Alexandru Hențel, precum și tinerul de bună speranță Stefan Boer: nu au luat parte nici la petrecere, nici nu s'au îmbulțit a da cel puțin vre-un crucer pentru ajutorarea scoalelor, cu toate că în biletele trimise și d-lor — a fost apriat dis, că venitul curat e destinat pentru scoalele române din loc.

Apoi asemenea cu părere de rău trebuie să amintesc și aceea, că dl învățător Ioan Lup — cu toate, că e neaoș Roșian și fiu de băiaș de aici și dl Alexandru Ciora, ambii din voce o bas al II-lea nu au ținut de demn corul, ca să-'i sucurgă întru ajutor, din care cauză a și trebuit să rămână încă o cântare, fără-ca să fie executată.

Cu plăcere trebuie să amintesc însă, că Drăgan baci, care de altcum nici când nu a rămas cu mâinile în buzunar și care nu numai pentru scopuri filantropice sucurge cu ajutorul seu, ci chiar toate fodiunile minerale de aici le ajută

Din Anatolia îi aducea struguri, din Grecia flori, de umbra până pe la Dunăre, îi aducea câte un porumbel sau altceva, dar' cu mâna goală nu se întorcea nici odată!

Așa crescū băiat mare Zufilcar în casa lui Kirie Agatias, și trăia bine cu Caliopi ca-și-cum trăesc doi frați între ei!

Și fiindcă Zufilcar era un băiat deștept, băiat de ispravă, ținea la el și Kirie Agatias și nu se supăra de loc, dacă vedea pe Caliopi cu Zufilcar, nu dicea nimic nici atunci, când Zufilcar însoția pe Caliopi prin oraș . . . El și așa este cu spor la lucru, încât cât perde acum cu plimbarea, câștigă îndoit în urmă când se pune pe lucru.

Ear' Caliopi când era Zufilcar cu ea, nu prea putea să isprăvească trebile prin oraș. Îi plăcea să-'l tot poarte pe Zufilcar, să se plimbe și el tot să-'i vorbească. Și fiindcă Zufilcar încă se bucura dacă poate să-'i vorbească Caliopiei, ei de multe ori deu uitau de treabă, perdeau vremea cu vorbe! . . . Nu era însă această vreme pentru ei perdată, căci amândoi simțiau multă bucurie, când perdeau timpul împreună, și timp pierdut este acela, în care nu simți nici o bucurie! . . .

Vremea trecea, copiii se făcū mari de tot. Zufilcar fecior ca brădul, Caliopi fată mare ca o floare.

Și Zufilcar prinse slăbiciune mare de Caliopi. Nu-'i mai plăcea să se ducă cu corăbiile pe mare, să fie departe de Caliopi . . . 'I-ar mai fi plăcut să stea tot lângă ea și să o tot privească . . . Ear' Caliopi totdeauna se cam întrista când se depărta Zufilcar . . . O! marea este așa de grozavă, ea a audit, că a înghițit atâția oameni, și simția, că ea ar plânge mult, foarte mult, dacă Zufilcar nu s'ar mai întoarce.

— Nu-'i fie frică, pe mine mă iubesc și marea și corabia lui D-deu, — disese Zufilcar Caliopiei, când aceea îi spuse, că ea se teme, de câte ori el se ducea cu corabia.

— Și de ce mă temi așa? întrebă Zufilcar pe Caliopi uitându-se cu drag în ochii ei.

— Sciu și eu, răspuse Caliopi, — sciu numai atât, că grozav 'mi-e frică, că nu te vei mai întoarce!

— Și 'ți-ar părè rău după mine?

— De ce mai întrebi asta, disese Caliopi atingându-'l pe Zufilcar preste obraz cu degetele ei drăgălașe.

Zufilcar se înfierbântă. Până acum Caliopi nu 'l-a atins încă, și 'i-se părū, că trec nisece flori prin el acum . . .

— Și ai plânge, dacă nu m'aș mai întoarce? o întrebă ear' Zufilcar.

— Aș plânge mult, mult, răspuse Caliopi.

cu bani și pulbere de pușcă: cu toate, că nu a luat parte în persoană, fiind silit a întreprinde o călătorie la Zlatna — și corului nostru 'i-a trimis 2 fl. v. a., pentru-ce îi și mulțumesc din adâncul inimii mele și-l felicitiez chiar și în numele corului nostru.

Asemenea nu pot trece cu vederea să nu aduc mulțumită d-lui Nicolau Lobonț din Abrud, care deși este ocupat preste măsură a afacerilor sale, — nu a trecut cu vederea cel puțin dacă el în persoană nu a putut veni la Roșia — să nu trimită pe mult stimată și consoartă, cu care am fost fericiți de a avea între noi și pe fiii d-lui procuror reg. din Deva, Camilo și Aurel Horváth, pe dl Victor Tordășan din Ilia, cancelist în cancelaria arhidieceșană din Sibiu, pe frumoasele și încântătoare domnișoare Fiuța Vlad din Blaj, Vilhelmina Crișan și Leontina Faur din Abrud; dlui Dionisiu Adamovici, paroh gr.-or. în Abrud, care asemenea având funcțiuni preoțesci nu a putut lua parte în persoană, dar totuși ne-a trimis cu familia dlui Lobonț pe frumoasa și plăcută-i fiică Mariuța; dlui Pavel Stoica, cancelist la judecătoria reg. din Abrud și stimată și consoartă; dlui Adalbert Kagerbauer, diurnist tot la această judecătorie; dlui Petru Lucaciu, măsurător la baia din Bucium „Concordia“, Schlett Lipot dela Vulcoiu, David Samu și George Hendrea, calfe de negustori din Abrud, cari ne-au onorat cu prezența lor.

Nu pot trece cu vederea să nu amintesc, că dintre inteligența maghiară de aici încă au luat parte d-nii: Aloisiu Apostol, plebanul rom.-cat., Ebergényi Mozi, Jánky Kálmán, Grünwald Richard, Gruber Sándor, Jenei Emanuel, Máhr János, Obwegger Vilj și Ștefi, dintre cari dl Ebergényi Mozi nici când nu s'a arătat, că nu voiesc a trăi în deplină armonie cu noi Români, pentru care se și bucură de un nume tare bun și de simpatia tuturor; și dl Dobay Ferencz asemenea magister pharmaciae, care au a uitat de petrecerile arangiate de Români din Cluj, cu care ocasiune s'a încercat a strica toate petrecerile, și acuma la depărtare pe la 1 oară după meșul nopții, s'a încercat să conturbe petrecerea, dară nu a reușit; dealtecum fie-i de bine.

Cu toate, că dimineața d-ilei acesteia era cam supărătoasă, după-ce norii ne amenințau din toate părțile, că nu voiesc să ne lase a petrece: Eol îndurându-se cu suflările sale pe nise țevi mai strimte 'i-a împrăștiat și așa după ameași am avut un timp foarte frumos și plăcut, pe care, nu mă pot plânge, domnii și doamnele, cavalerii și damicelele 'i-au și folosit după toate regulile lui Melchisedec, căci petrecerea a fiut până în ceealaltă și dimineața la 3¹/₂ oare, când apoi în aurora d-ilei ne-am depărtat în corpore din grădina dlui Nicolau Trifan care încotro cătră culcușul seu.

Cu ocasiunea petrecerii s'au incassat 59 fl. 50 cr. dela d-nii participanți, lângă care sumă adăugându-se și supra-solvirile dela d-nii: Drăgan baci 2 fl., Ioan Almășan, George Cosma, Nicolau Lobonț, Pompiliu Șterea Șuluf, Romul G. Gritta, Obwegger Ștefi și Iosif Cornea câte 50 cr., Stefan Boier 2 fl., George Bocanici, Ioanichiu Crișan, Iosif Gruber și Leopold Schlett câte 1 fl., cu totul 11 fl. 50 cr., face 71 fl., din care sumă subtrăgându-se spesele de 62 fl. 2 cr., rezultă un plus de 8 fl. 98 cr., care sumă s'a și împărțit scoalelor de aici.

Prelungă aceste urând corului sănătate și mult onor. public, care a participat la această petrecere, mulțumită, rămân etc. *Pompiliu.*

Cronică.

Meetingul opoziției din Budapesta. Foile budapestane sosite astăzi ne aduc rapoarte lungi despre decursul meetingului din Budapesta. Mare fericire în toată ceata Maghiarilor, că acest act important s'a întemplat — fără scandaluri. Foile maghiare și maghiaroane își exprimă pe față bucuria pentru aceasta. În fond tot lucrul se reduce la atăta, că s'a primit rezoluția satorită de mai nainte, după-ce cunoscuți matadori kossuthisti Polonyi, Ivor Kaas, Eötvös și Hermann 'i-au făcut cheful în obicinuitele lor expectorațiuni îndreptate în contra armatei. Cu deosebire deputatul Carol Eötvös a brillat în această privință. El află, că armata noastră comună, dela Maria Teresia încoace mereu a fost bătută, pentru-că s'a luptat pentru împăratul, ear' nu pentru patrie. Singur numai sub această glorioasă regină a existat o armată maghiară — dice dînsul — și aceasta a bătut Europa întreagă. Mai departe își arată durerea sufletului, că cei 320.000 ostași maghiari cu emblema Ungariei, cu rîurile și dealurile și cu crucea apostolică a stului Stefan de pe dînsa în inimă, sînt siliți să joare pe pajura împărătească, în loc de tricolorul maghiar sînt siliți să se lupte sub steagul negru-galben și așa mai departe. Se înțelege nu îi convine nici aceea, că ministrul de honveđi a dispus să se facă între ofițerii honveđimii colecte pentru monumentul lui Radetzky. Dice, că cest din urmă cu vitejia regimentelor

maghiare 'și-a câștigat gloria, și acestora se cuvine monumentul etc. Am adus cu deosebire ideile acestui vorbitor, pentru-că ele au avut efectul cel mai mare la cei 5—6000 ascultători adunați în localul de tragere la semn din Budapesta. Presidentul meetingului Géza Polonyi a accentuat în vorbirea sa, că singurul general, care a respectat sentimentele maghiare și nu a încuviințat actul brutal al lui Janski, adevă baronul Edelsheim-Gyulai a fost pensionat, ear' acela înaintat. Baronul Ivor Kaas documentează dreptul națiunii de a protesta, ear' Otto Hermann arată, că raportul între națiunea maghiară și armata comună nu se mai poate susține. În urmă reproducem și rezoluția primită: „1. Declarațiile și dispozițiile luate în timpul din urmă de cercurile hotărâte militare sînt de natură a vătămă demnitatea și drepturile națiunii, de aceea adunarea de popor protestează în contra lor. 2. Națiunea maghiară pe regele seu constituțional și vede în armata comună susținută cu mari sacrificii și din partea maghiară o garanție a demnității și constituției sale și de aceea doresce și ține de necesar, ca buna înțelegere între militari și civili să se consolideze, ear' poziția separată a patriei maghiare recunoscută de lege precum și înalta demnitate istorică a regelui să fie recunoscută de armată și adusă cu toate mijloacele la valoare“. Această rezoluție va prezenta-o Daniil Irányi parlamentului. Organul nemțesc al contelui Apponyi nu este mulțumit de această rezoluție, pentru-că întrînsa nu se face guvernul și cu deosebire dl Tisza responsabil pentru vătămările suferite de națiunea maghiară.

O rectificare primim din Cluj, ddto 1 Aug. 1886 de următorul cuprins: În nr. 165 al „Tribunei“ cu respect la duelul inspectorului reg. Várady avut cu directorul preapardial Kozma se publică o greșeală însemnată, când se dice, că nici limba română nu se mai propune în institutul preapardial. Adevărul este; că limba română s'a propus încă dela deschiderea preparandiei. Excepțiune a fost anul scol. 1883/4 și 1884/5 semestru I, în care timp la minister s'a sistat mica remunerațiune pentru acest studiu din ceva eroare. Eară inspect. Várady a tot întrelăsat a da deslușirile necesare pentru licidarea remunerațiunii până târziu. Eleve române au fost în anul expirat 3, ear' dintre Maghiare au ascultat limba română 6 in se. Rev. dl prot. Gavrilă Pop a propus-o în 3 oare pe septemână, deși numai 2 oare sînt prescise. Remunerațiunea este 100 fl. anuali. S'ar cuveni însă să fie mai multe Române primite și să fie profesor ordinar de limba română, dar' între împiegiurările de față n'ai dela cine pofti dreptate! în preparandia de feciori însă de vre-o 7 ani nu se primesc nici un Român. Acolo e drept, că nu se propune de atunci limba română. Ar fi de dorit să concurgă cât de mulți Români, căci atunci din mulți ar trebui să primească. Dacă concurge numai unul sau 2, îi îndrumă fără nici un motiv. Și apoi ne bagă de vină, că n'avem docenți calificați. *Basiliu Podoabă.*

Resultatul colectelor pentru monumentul lui Radetzky a trecut deja preste suma preliminară, ajungând până acum la suma de 109.120 fl. v. a. Din excedentul banilor incurși se va face o fundațiune, care va purta numele lui Radetzky.

Representanța orașului Lugo a respins, după-cum cetim în „Aradi Közlöny“, petițiunea câtorva Maghiari de a se introduce limba maghiară prelungă cea română și germană ca limbă protocolară a comunei. Din acest incident mare supărare în tabăra puternicilor.

Recursul junilor din Brașov în contra sentenței, cu care au fost condamnați decătră judecătoria cercuală din Brașov, pentru-că au purtat colorile roșu-galben-albastru, a fost respins decătră tribunalul din Brașov, aprobându-se sentența judecătorei cercuale. Se dice, că condamnații vor recura mai departe.

Sciri militare din Sibiu. Ieri a sosit dela Brașov în Sibiu divizia de artilerie grea nr. 23 sub comanda vice-colonelului Sedlaczek, pentru a lua parte la exercițiile tragerii la semn. — Măne va avé loc pe câmpul de lîngă Poplaca exercițiul de luptă cu munițiune aspră a infanteriei și artileriei, la care vor asista toți comandanții batalioanelor corpului 12 de armată. Pentru ofițerii trupelor, care de present se află în Sibiu la exercițiile menționate, corpul ofițerilor garnisoanei din Sibiu arangează măne în grădina „Flora“ o serată confidențială.

Junimea română din Reghin și giur invită la petrecerea de vară îndatinată, ce se va arangia la 10 August st. n. în sala promenadei din loc. Venitul curat este destinat pentru ajutorarea studenților români miseri din loc și giur. Prețul intrării: de persoană 1 fl. v. a., de familie 2 fl. v. a. Oferte marinimose se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică. Începutul la 6 oare p. m.

Grindină și exundare. Din Borșa (lîngă Cluj) cu data 29 Iulie n. a. c. ni se scriu următoarele: Ieri am fost martor la un eveniment din cele mai fatale. Era punct la ameađi, când un nor se ivi dela Sud-Vest împreunat de tunete; nime nu se aștepta însă la o tempestă îngrozitoare. La 1 oară d. a. începu a sufla un vînt vehement, la care urmă o ploaie cu grindină de mărimea nucilor, distrugînd mai întreg hotarul, ce promitea o recoltă eminentă. Holdele de toamnă în mare parte

erau deja secerate; cele de primăvară și cucuruzul însă fură nimicite mai de tot. Desperațiunea bieților plugari e neexprimabilă. Se vorbește, că asemenea daună a făcut grindina și în hotarele comunelor din giur: Doboca, Badoc, Lona, Ineu etc. Nu fu deajuns însă numai atăta; încă o ploaie și mai îngrozitoare avură a îndura bieții oameni, cu deosebire cari locuiau la șes. În urma ploii torențiale a exundat valea Borșei și ne surprinse astfel, că mulți oameni nici nu apucaseră a eși din casele lor, fiind încungiuțați de toate părțile cu apă. Un biet om bătînd cu noru-sa și 3 prunci neputînd eși din casă și vîdînd că apa ajunge până la ferestri, luară ușa din țîșini și puseră pruncii pe ea, înnotînd astfel ușa cu pruncii prin casă circa 4 oare, ear' bietul bătînd cu noru-sa se suiră pe cuptor strigînd înșert după ajutor. Multe case se ruinară, mulțime de animale, porci, viței gâsce etc. vestimenta, lemne, buți și alte vase de tot felul vedea înnotînd pe apă, uitându-se bieții oameni după ele cu plîns și vaiete. Fînel, cât era pe rit, mare parte a fost dus de apă, ear' cel rămas a fost nămolit. Unui om îi duse apa afară de bucate, lemne, stupi, vase etc. și 160 fl. Podurile de pe valea Borșei mai toate le-a stricat așa, că comunicațiunea deja e întreruptă. Abia la 6 oare după ameađi începu a mai scăde apa, când în grădina unui om se află cadavrul unui copil de Ovreu din H.-Măcișas adus de undele apei. O catastrofă ca și aceasta n'am vîdît în viața mea. Spun bătîrîni, că nu s'a mai pomenit să fi exundat în așa măsură valea Borșei nici odată. *Eliseu Barbosu, învîțător.*

Principele de Bismarck din Kissingen s'a dus la München, unde a sosit Duminecă în 1 August nou.

În afacerea Edelsheim-Janski. La congregațiunea proximă a comitatului Csanád, deputatul Justh și un anumit Vidor Szentes vor face, după-cum 'i-se telegrafează lui „Pester Lloyd“, propunerea, ca comitatul să înainteze parlamentului o adresă în afacerea Edelsheim-Janski.

Colera a străbătut din Fiume în interiorul Croației. În comuna Grobnic în Croația s'au îmbolnăvit Duminecă trecută 8 indiviđi de coleră. Guvernul țerii se află în perplexitate, pentru-că nu are medici la dispoziție pentru cazul lătrii epidemiei.

Confiscări în Praga. Numerii de Duminecă ai diarelor „Prager Tagblatt“, „Politik“, „Narodni Listy“ și „Hlas Národa“ din Praga au fost confiscati, pentru-că au reproduș articolul lui „Pester Lloyd“ despre afacerea Janski.

Lipsă de preoți în Viena. Pe portalul bisericii Elisabeta din Viena a fost afișată următoarea publicare: În luna Iulie August nu se va celebra misa dela 7¹/₂ oare dimineața din lipsă de preoți. Preste tot se simte în Austria de un timp încoace lipsa de indiviđi aplicați a se consacra preoției.

Luptă între Mexicani și Indieni. O telegramă din Mexic primită la New-York anunță, că în Sonora a fost o luptă crâncenă între un detașament de 300 Mexicani și o bandă de 1,200 Indieni. Indienii au fost bătuti; 40 din ei au fost împușcați. Perderile Mexicanilor au fost de 10 morți și 20 răniți.

O îngrozitoare sectă religioasă.

În timpul din urmă s'a ivit în Rusia o nouă sectă religioasă, al cărei princip, după-cum se scrie din Odesa, este de a sugruma cu puterea pe toți oamenii, cari sînt bolnavi și la cari poate să între careva dintre membrii sectei, „fiindcă“, după-cum se dice în religiunea acestei secte, „este păcat de a lăsa pe om să se chinuască în dureri trupesci.“

Existența acestei secte s'a destăinuit acum de curînd decătră un tîner țeran din guvernamentul „Saratov“, a cărui nevastă, fiind bolnavă, fu dusă, în timpul când dînsul lipsa de acasă, la locuința mamei sale. De aci, numai întemplatrea a făcut, ca bolnava să scape cu viața.

Mama tinerei femei și o mătușă făceau parte din îngrozitoarea sectă a sugrumătorilor și de aceea, în lipsa bărbatului, luară la ele pe femeia bolnavă, pentru-ca să o consacre „morții roșii“, astfel este botezată decătră sectă moartea prin violență.

Bărbatul se întoarse însă tocmai la timp acasă și din norocire descoperi și locul unde se afla nevastă-sa. Alergă numai decăt într'acolo (satul unde trăia soacră-sa se afla la o îndepărtare de trei oare) și găsi pe nevastă-sa încă în viață. Ea, îmbrăcată în haine albe, stetea lungită pe un catafalc.

Când intră bărbatul în casă, aci nu se afla, afară de nevastă-sa, nimeni. Dînsul înaintă spre catafalc, dete puțin pînza la o parte și vîdî chipul, grozav de palid și slab, al femeii sale, care părea că doarme.

„Aksinșă“, dise cu glasul pe jumătate tîner bărbat.

Bolnava deschise ochii cu mirare și dise: „Visez? Ciudat lucru! Cum ai ajuns tu aici, Semen?“

„Unde este mama și mătușa?“ întrebă bărbatul.

„Ele m'au scăldat bine, m'au îmbrăcat în haine albe și m'au așezat aici; după aceea au

trecut în ceealaltă odaie, dîcînd, că voiesc să se roage pentru mîntuirea sufletului meu. Mie îmi este însă atât de rău, încât în noaptea aceasta trebuie să mor.“

Bărbatul, în urma celor povestite, începî să cadă la bănueli și se hotărî să rămână lîngă nevastă și să aștepte să vadă ce are să fie.

Măngăia mai întăiu pe nevastă și apoi se ascunse după cuptor, tăcînd ca un pescu.

Puțin după aceasta auzi că intră cineva în odaie, încuiînd apoi ușa cu cheia. Se uită într'acolo și vîdî, la slaba lumină a lampei, un om îmbrăcat în haine roșii ca sângele, cu o perină tot așa de roșie, apropiîndu-se de catafalc. În același moment auzi și un oftat înspăimîntător din partea femeii sale. Sări repede de după cuptor, se repeđi asupra figurai roșii și o trînti la pămînt. După aceasta se duse să dea ajutor bolnavei. Musafirul roșu se folosi de acest moment și o șterse în fuga mare.

Sgomotul ce s'a făcut, atrase și pe cele două femei în odaie. Care nu le fu însă mirare, când lîngă bolnava, în locul „morții roșii“ (așa se numesce sugrumătorul) găsiră pe bărbatul ei!

Ce a mai urmat, este ușor de ghicit. Bărbatul 'și-a luat nevasta acasă și a denunțat faptul poliției. Aceasta, la rîndul ei, a arestat nu numai pe cele două șișce bătîrîne, ci încă vre-o 40 de aderenți ai acestei secte îngrozitoare, și 'i-a dat pe toți pe mîna judecătorei. Tînera femeie curînd după aceea s'a însănătoșat.

Mulțumită publică.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români“ din Sibiu își ține de datorință a aduce prin aceasta mulțumită în public tuturor acelor P. T. Domni, cari cu ocasiunea reprezentațiunii teatrale împreunate cu joc, ținute în 3 Iulie a. c., au binevoit a sprigini întreprinderea și a suprasolvi preste prețul intrării. Aceștia sînt: Excelența Sa P. Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul, care a suprasolvit 4 fl.; P. Ieroteiu Belez, vicar eppesc 1 fl.; P. Filaret Musta, protosinel 1 fl.; dl Rubin Pația, avocat 1 fl.; P. Nicanor Frateș, protosinel 1 fl.; dl Roșu, notar 1 fl.; dl Gregor Mateiu, comerciant 5 fl.; dl Georgiu Barițiu 1 fl.; dl Dr. Nemeș, avocat 1 fl.; d-na Roth, oteliera a dăruit 5 fl.; dl T. Maier, friser a dăruit 1 fl.

Sibiu, 15/27 Iulie 1886.

Comitetul Reuniunii.

Bibliografie.

„Despre Limfadenie“. Tesă pentru doctorat în medicină și chirurgie, prezentată și susținută în luna Iulie 1886. De George I. Ciurcu, fost intern al spitalelor civile, intern al spit. Brâncovenescu. București, 1886. Tipografia Academiei române.

* * *

„Gazeta Săteanului“. Foaia cunoscîntelor trebuincioase agriculturului și poporului. Ese la 5 și 20 a fiecărei luni. Rîmnicul-Sărat, 20 Iulie 1886. Anul III. Nr. 12. Sumar: Unsprezece dîle între natură și om (urmare și fine): Maria Dăculescu. — Cronica agricolă: C. C. Dăculescu. — Rapița cultivată, Colza sau Brassica compestris oleifera: C. C. Dăculescu. — Mașina Cormick de secerat și legat snopii cu sfoară: D. — Salubritatea Galațului: V. — Corespondența „Gazetei Săteanului“ din Coțofenesi: N. Grigoriu. — Farmacopea veterinară: I. St. Furtună. — Despre clacă: Bihoreanu. — Corespondența „Gazetei Săteanului“ din Covurlui: Ioan Plesnă. — Cugătări: Al. C. Vrăbescu. — Faptă laudabilă: I. Aristotel. — Din țeară: C. — Din calitate: Reporter. — Buletin comercial. — Miscellanea: Un econom român.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 3 August n. Oficialul dela căile ferate Arpad Deseffy a murit în urma ranei primite în duel.

Gastein, 3 August n. Bismarck a sosit aseară aici.

Paris, 3 August n. Până aseară au fost aleși în consiliul general 829 republicani, 402 conservatori și se vor mai face 170 de balotagiuri. Republicanii au câștigat 69 și au pierdut 83 voturi.

Roma, 3 August n. Corpul diplomatic este înscințat, că Papa a hotărît înstituirea unui legat apostolic și ministru-resident în Peking. Ambasadorul chinez din Londra este acreditat și la Vatican. Se asigură că guvernul francez va rechema pe ambasadorul seu dela Vatican.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 18 Iulie 1886.

Vendătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Dreifus	Mendl	Porumb	1000	58	6.90	Șlep
Tetene	"	"	1400	60 ¹ / ₂	7.40	Caic
"	"	"	2920	59 ³ / ₄	7.25	"
Vamvuri	"	"	4500	58 ¹ / ₂	7.15	Șlep
Emberico	"	"	3000	58 ³ / ₄	7.17 ¹ / ₂	"
Chrisovloni	"	"	7100	59	7.25	Caic
Dimitriadi	"	"	2750	60 ¹ / ₂	7.37 ¹ / ₂	Șlep
Dreifus	Kirschen	Grâu	700	55 ¹ / ₂	10.—	Caic
Gaetan	"	"	1000	56 ³ / ₄	9.60	Magazie

Economie.

Starea séménăturilor din județe în România.

(Urmare din nr-ul 165.)

Prahova, 28 Iunie. — În cursul acestei săptămâni, timpul a fost variabil, au urmat în cele din urmă zile de călduri.

Recoltele merg progresând în tot județul. Locuitorii se ocupă cu prășila, ogoritul porumbului și treeratul grâului.

În ziua pe 24 Iunie, venind o ploaie torențială despre Apus, însoțită de grindină, a cauzat următoarele stricăciuni:

În rața comunei Tătărani din plasa Câmpu-Tergor, a distrus 125 hectare porumb, 165 grâu, 50 ovės și 8 hectare arș ale arândașilor moșiei Tătărani, cauzându-le o pagubă de 19,000 lei, grâul însă a fost asigurat la societățile Dacia și Naționala.

În comuna Mărgineni-de-Sus din plasa Filipesci a cauzat mici stricăciuni la porumb, grâu și orș, însă se speră a se îndrepta.

Putna, 28 Iunie. — În săptămâna aceasta a plouat pe alocurea.

Recoltele în genere sunt frumoase.

Râmnic-Sărat, 28 Iunie. — În cursul acestei săptămâni au căzut ploi în mică cantitate și parțiale numai la câteva comune din acest județ.

Recoltele sunt frumoase și secerea unora dintr'însele a început în tot județul.

Roman, 29 Iunie. — În cursul acestei săptămâni, starea timpului a fost astfel:

În zilele de 23 și 24 a căzut ploaie pe teritoriul comunelor din plășile Fundul și Siretu-de-Sus.

Séménăturile sunt foarte bune.

Prășila a doua a porumbului este aproape a se termina.

Secerișul grâului s'a început pe la mai multe locuri, ear' la altele urmează a se începe imediat.

Romanați, 30 Iunie. — Dela 23—30 Iunie, porumbul e favorizat de ploile căzute.

Grâul și orșul se seceră. Mai toți proprietarii și arândașii au terminat secerișul. Calitatea recoltelor este îndestul de bună.

Suceava, 30 Iunie. — În săptămâna trecută a plouat în acest județ în zilele de 23, 24 și 27 Iunie.

Séménăturile de tot felul prosperează și prășila porumbului continuă.

(va urma.)

Cursul pieței din Sibiu

din 3 August st. n. 1886.

Hartie-monetă română	Cump.	8.60	vënd.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.20	"	1.21

Bursa de Budapesta

din 2 August st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	107.20
" " " 4%	94.95
" " " 5%	154.50
Imprumutul căilor ferate ung.	101.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	119.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	105.25
Bonuri rurale ung.	105.25
" " " cu cl. de sortare	105.25
" " " bănățene-timșene	105.25
" " " cu cl. de sortare	105.25
" " " transilvane	105.25
" " " croato-slavone	105.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.50
Imprumut cu premiu ung.	123.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.80
Renta de hartie austriacă	85.35
" " argint austriacă	86.—
" " aur austriacă	121.—
Losurile austr. din 1860	870.—
Acțiunile băncii austro-ungare	287.75
" " de credit ung.	280.20
" " " " austr.	101.—
Argintul	5.93
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	9.99
Galbeni împărătesci	61.90
Napoleon-d'ori	126.10
Mărci 100 imp. germane	
Londra 10 Livres sterlingi	

Bursa de Viena

din 2 August st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	107.30
" " " 4%	95.—
" " " 5%	154.75
Imprumutul căilor ferate ung.	100.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	105.20
Bonuri rurale ung.	105.10
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " bănățene-timșene	105.10
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " transilvane	105.25
" " " croato-slavone	100.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	123.40
Imprumut cu premiu ung.	125.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	85.45
Rentă de hartie austriacă	86.20
" " argint austriacă	121.20
" " aur austriacă	142.50
Losuri austr. din 1860	871.—
Acțiunile băncii austro-ungare	287.75
" " de credit ung.	280.40
" " " " austr.	101.—
Argintul	5.94
Galbeni împărătesci	10.01
Napoleon-d'ori	61.90
Mărci 100 imp. germane	126.15
Londra 10 Livres sterlingi	

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Iulie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	97.—	vënd.	98.—
" Rur. conv. (6%)	"	87 ¹ / ₂	"	88.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	261.—	"	261.—
Banca națională a României	"	32.—	"	35.—
Impr. orăș. București	"	206.210	"	206.210
Act. de asig. Naționala	"	82 ³ / ₄	"	83 ¹ / ₂
Credit mob. rom.	"	34.—	"	34.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	155.—	"	155.—
Schimb 4 luni	"	13 ³ / ₄	"	14 ¹ / ₄
Societ. const.	"		"	
Aur	"		"	

Concurs. [310] 3—3

La scoalele reuniunii fostilor grănițeri din regimentul I român sunt de ocupat pe calea concursului următoarele stațiuni învățătoresci:

1. Postul de învățător-dirigent la scoala din Cugieriu, comitatul Hunedoarei, cu salariu anual de 300 fl. din fondul central, apoi cuartir și lemne de foc.

2. Tot la scoala din Cugieriu, postul de învățător-adjunct cu salariu de 180 fl. precum și rețut de locuință, eventual cuartir natural și lemne de foc după trebuință.

3. Postul de învățător secundar la scoala din Mărgineni, comitatul Făgărașului, cu emolumentele: 180 fl. salariu, cuartir și lemne de foc. În fine:

4. Postul de învățător-adjunct la scoala din Tohanul-vechiu, comitatul Făgărașului, prelângă salariu de 150 fl. v. a., locuință în edificiul nou al scoalei și lemne de foc.

Reflectanții la aceste posturi au să-și subștearnă suplicele instruite cu diplome de calificare atâtea din studiile pedagogice, cât și din limba maghiară și eventual și cu alte documente legale, cel mult până în 15 August a. c. st. nou la:

Comitetul administrator de fondul scolastic al fostilor grănițeri din regimentul I român în Sibiu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de persoane		Copsa mică				
Viena	11.10	7.40			București		4.50	7.30		Viena	11.—	12.10		Teiuș		11.09	3.45			Copsa mică		5.50	1.11	
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta	8.20	8.—		Alba-Iulia		11.57	4.26			Șeica mare		6.17	1.34	
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok	11.20	12.00		Vințul de jos		12.20	4.46			Loamneș		6.52	2.06	
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov		10.29	2.32		Arad	4.10	5.55		Șibot		12.54	5.13			Ocna	8.27	7.18	2.32	
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	6.22		2.55		Glogovaț	7.04	4.30	6.05	Orăștia		1.27	5.37			Sibiu	9.—	7.38	2.50	
Várad-Velence		7.03	9.14	1.52	Apatia	7.01		3.38		Györök	7.22	4.43	6.19	Simeria (Piski)		2.31	6.30			Sibiu	3.—	8.12	10.25	
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Agostonfalva	7.33		4.17		Pauliș	7.58	5.08	6.46	Deva		2.52	6.49			Ocna	3.34	8.36	10.45	
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod	8.01		4.47		Radna-Lipova	8.17	5.21	7.—	Branicea		3.23	7.14			Loamneș		9.01	11.08	
Rév		7.33	10.19	2.34	Hașfalău	8.45		5.42		Conop	8.36	5.40	7.23	Ilia		3.55	7.39			Șeica mare		9.29	11.32	
Bratca		8.54	11.38	3.18	Sighișoara	10.10		7.37		Béza		6.07	7.51	Gurasada		4.08	7.51			Copsa mică		9.52	11.52	
Bucia			12.18	3.41	Elisabetopol	10.39		8.21		Zam		6.26	8.10	Zam		4.44	8.21			Cucerdea				
Ciucia		8.58	1.57	4.26	Mediaș	11.19		9.05		Soborșin		7.14	8.58	Béza		5.30	8.59			Reghinul-săs.				
Huiedin		9.28	3.11	5.08	Copsa mică	11.54		9.43		Gurasada		8.12	9.56	Conop		6.25	9.43			Cucerdea	2.30	10.—	4.05	
Stana			3.40	5.27	Micăsasa	12.12		10.02		Ilia		8.29	10.17	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.36	6.12		Cheța	3.03	10.30	4.35	
Aghirș			4.15	5.50	Blaj	12.37		10.30		Branicea		8.48	10.38	Pauliș	9.26	7.43	10.50	6.32		Ludoș	3.27	10.51	4.56	
Ghirbău			4.36	6.02	Crăciunel	12.56		10.50		Deva		9.13	11.05	Györök	9.46	7.59	11.05	6.53		M.-Bogat	3.37	11.—	5.06	
Nădășel			4.58	6.24	Teiuș	1.80		11.34		Simeria (Piski)		9.53	11.55	Glogovaț	10.21	8.28	11.31	7.28		Cipeu-Iernut	4.21	11.37	5.43	
Cluj	10.45	10.28		6.43	Aiud	2.34		12.41		Orăștia		10.23	12.24	Arad	10.38	8.42	11.45	7.45		Kerel-Sz.-Pál	4.38	11.57	5.58	
Apahida	11.14			7.03	Vințul de sus	2.55		1.12		Șibot		10.46	12.53	Szolnok		9.17	12.31			Nireșteu	5.05	12.15	6.21	
Ghiriș	1.06			7.26	Uioara	3.17		1.42		Vințul de jos		11.14	1.22	Budapesta		2.32	5.12			Oșorheiu	5.25	12.34	6.40	
Cucerdea	2.01			8.54	Cucerdea	3.24		1.51		Alba-Iulia		11.41	1.41	Viena		6.—	8.20			Reghinul-săs.	5.55	1.04		
Uioara	2.10			9.43	Ghiriș	3.36		2.15		Teiuș		12.14	2.24			3.—	6.05							
Vințul de sus	2.19			9.58	Apahida	4.11		3.12																
Aiud	2.33			10.24	Cluj	5.36		4.59																
Teiuș	3.35			10.59	Nădășel	6.31	6.03		8.—															
Crăciunel	4.09			11.28	Ghirbău	6.52	6.21		8.34															
Blaj	4.29			11.44	Hașfalău	7.08			8.59															
Micăsasa	5.08			12.18	Ghiriș	7.23			9.56															
Copsa mică	5.45			1.01	Stana	7.50			10.16															
Mediaș	6.06			1.22	Huiedin	8.12	7.14		11.04															
Elisabetopol	6.45			1.56	Ciucia	8.52	7.43		12.17															
Sighișoara	7.40			2.44	Bucia	9.10																		
Hașfalău	8.07			3.02	Bratca	9.29			1.21															
Homorod	10.05			4.41	Rév	9.41	8.22		2.02															
Agostonfalva	11.02			5.30	Mező-Telegd	10.24	8.48		3.06															
Apatia	11.37			6.03	Fugyi Vásárhely	10.43			3.38															
Feldioara	12.14			6.35	Várad-Velence	10.53			3.54															
Brașov	1.09			7.14	Oradea-mare	11.—	9.13		4.05															
Timiș	1.55	5.45			P. Ladány	11.15	9.18	10.55																
Predeal	2.53	6.22			Szolnok	1.09	10.38	1.23	5.17															
București	3.28	6.47			Budapesta	3.29	12.20	3.24	5.25															
	9.35	11.45			Viena	6.38	2.15	7.45	10.—															
						3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.